

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Θεσσαλονίκη, 23/12/2024

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ ΚΑΙ
ΝΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α8 - ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 2722

Ταχ. Δ/ση : Τακαντζά 8 - 10
Ταχ. Κώδικας : 546 39 - Θεσσαλονίκη
Τηλέφωνο : 2313-332239, 240
e-mail : ded.thess@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. του άρθρου 72 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.5104/2024 ΦΕΚ Α' 58), εφεξής ΚΦΔ,
β. του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ)», όπως αναριθμήθηκε, τροποποιήθηκε και ισχύει,

γ. της ΠΟΛ.1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ (ΦΕΚ Β' 1440/27.04.2017),

δ. της με αριθμό Α.1165/22.11.2022 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) με θέμα «Υποβολή ενδικοφανών προσφυγών και αιτημάτων αναστολής του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4987/2022), αποκλειστικά ψηφιακά μέσω διαδικτύου από το δικτυακό τόπο της ΑΑΔΕ» (ΦΕΚ Β' 6009),

2. Την ΠΟΛ.1069/04.03.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών,

3. Την υπ' αριθμ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ2016/30.08.2016 (Β' 2759) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής»,

4. Την από 02/08/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της με ΑΦΜ κατά της υπ' αριθ. πρωτ. /03.07.2024 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της υπ' αριθ. πρωτ. /01.07.2024 αίτησής της περί απαλλαγής από την αλληλέγγυα ευθύνη της ως διαχειρίστριας για τις οφειλές της λυθείσας εταιρείας με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» - ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την υπ' αριθ. πρωτ. /03.07.2024 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ επί της υπ' αριθ. πρωτ. /01.07.2024 αίτησής της περί απαλλαγής από την αλληλέγγυα ευθύνη της ως διαχειρίστριας για τις οφειλές της λυθείσας εταιρείας με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» - ΑΦΜ, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου του ΚΕ.Β.ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ.

7. Το υπ' αριθ. πρωτ./01.11.2024 συμπληρωματικό υπόμνημα της προσφεύγουσας.
 8. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α8 - Επανεξέτασης όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 02/08/2024 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της ΑΦΜ, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, καθώς και το υπ' αριθ. πρωτ./01.11.2024 συμπληρωματικό υπόμνημά της, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθ. πρωτ./03.07.2024 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, κατ' εφαρμογή του άρθρου 66 παρ. 29 του ν.4646/2019, απορρίφθηκε μερικώς η υπ' αριθ. πρωτ./01.07.2024 αίτηση της προσφεύγουσας για απαλλαγή της από την αλληλέγγυα ευθύνη για τις οφειλές της εταιρίας με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» - ΑΦΜ, βάσει του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 (και ήδη άρθρου 49 ΚΦΔ).

Η Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ εξέδωσε την με α/α/2022 (αριθ. πρωτ./20.10.2022) Ατομική Ειδοποίηση Καταβολής - Υπερμερίας για την προσφεύγουσα, ως διαχειρίστρια της εταιρίας με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» - ΑΦΜ, η οποία περιλαμβάνει ληξιπρόθεσμες οφειλές της ως άνω εταιρίας ποσού 1.063.131,49€ πλέον προσαυξήσεων ποσού 541.330,02€, ήτοι συνολικό ποσό προς καταβολή 1.604.461,51€, ως κάτωθι:

ΑΦΜ	ΑΤΒ	Ημερομηνία Οφειλής	Φορ. Έτος	Είδος Οφειλής	Ληξιπρόθεσμο Υπόλοιπο Βασικής Οφειλής	Προσαυξήσεις/Τόκοι/Πρόστιμα Εκπρόθεσμης Καταβολής
.....	4225/.....	8/3/2006	1996	Εισόδημα Οριστική βεβαίωση	23.195,26	45.926,61
.....	4215/.....	29/10/2023	2013	Πρόστιμο ΚΒΣ Δικαστική απόφαση	100,00	109,40
.....	4215/.....	9/2/2015	2015	Πρόστιμο ΚΒΣ Δικαστική απόφαση	4.514,96	3.091,16
.....	4215/.....	19/6/2017	1994	Πρόστιμο ΚΒΣ Δικαστική απόφαση	556.065,00	267.050,22
.....	4215/.....	19/6/2017	1995	Πρόστιμο ΚΒΣ Δικαστική απόφαση	270.498,60	129.906,94
.....	4215/.....	21/6/2017	1996	Εισόδημα Δικαστική απόφαση	208.757,67	95.245,69
ΣΥΝΟΛΑ					1.063.131,49	541.330,02
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΟΛΟ					1.604.461,51	

Η προσφεύγουσα, αρχικώς, είχε καταθέσει την ΑΚ...../25.11.2022 ανακοπή κατά της προαναφερθείσας Ατομικής Ειδοποίησης Καταβολής - Υπερμερίας της Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Επί αυτής εκδόθηκε η Α...../2024 απόφαση του Ε' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία απέρριψε την ανακοπή και έκρινε ότι είναι υποχρεωτική η υποβολή αίτησης απαλλαγής από την αλληλέγγυα ευθύνη βάσει της παρ. 29 του άρθρου 66 του Ν.4646/2019, που ουσιαστικά έχει καταστεί απρόθεσμη με το άρθρο 34 του Ν.5036/2023.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά την παύση της ευθύνης της ως αλληλεγγύως ευθυνόμενου προσώπου, κατά τις διατάξεις του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 (και ήδη άρθρου 49 ΚΦΔ), για τη μη πληρωμή των φορολογικών οφειλών (φόρου εισοδήματος και προστίμων ΚΒΣ) της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» – ΑΦΜ, προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Παράβαση διάταξης νόμου κατ' ουσία (άρθρου 50 Ν.4174/2013 και ήδη 49 ΚΦΔ). Έλλειψη υπαιτιότητας λόγω μη συμμετοχής της στην εν τοις πράγμασι διοίκηση της μονοπρόσωπης ΕΠΕ. Επικαλείται την υπ' αριθ./2019 τελεσίδικη απόφαση του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης με την οποία απαλλάχθηκε και κηρύχθηκε αθώα.
2. Έλλειψη πλήρους και νόμιμης αιτιολογίας.
3. Παραβίαση των αρχών της νομιμότητας, της χρηστής διοίκησης και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης του διοικούμενου στη Δημόσια Διοίκηση.

Επειδή, με το άρθρο 115 του ν.2238/1994, όπως ίσχυε πριν την κατάργησή του (βάσει άρθρου 72 παρ. 25 Ν.4172/2013 καταργήθηκε την 01/01/2014), οριζόταν ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές ή διευθύνοντες σύμβουλοι και εκκαθαριστές των ημεδαπών ανώνυμων εταιρειών ή συνεταιρισμών κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους...2. Τα πρόσωπα που είναι διευθυντές, διαχειριστές και γενικά εντεταλμένοι στη διοίκηση του νομικού προσώπου, κατά το χρόνο της διάλυσης των λοιπών νομικών προσώπων του άρθρου 101 ευθύνονται προσωπικώς και αλληλεγγύως για την πληρωμή του φόρου που οφείλεται από αυτά τα νομικά πρόσωπα σύμφωνα με τον παρόντα, καθώς και των φόρων που παρακρατούνται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους...».

Επειδή, με το άρθρο 101 του ως άνω νόμου οριζόταν ότι: «1. Στο φόρο υπόκεινται: α)... ε) Οι ημεδαπές εταιρίες περιορισμένης ευθύνης...».

Επειδή, με το άρθρο 86 του ΚΦΔ, από έναρξης ισχύος του (19/04/2024), καταργήθηκε ο Ν.4987/2022 (Α' 206), περί του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, με τον οποίο, βάσει του άρθρου 71 παρ. 4, είχαν καταργηθεί οι κωδικοποιούμενες διατάξεις, μεταξύ άλλων, του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 (οι οποίες ίσχυαν από 01/01/2014).

Επειδή, με το άρθρο 85 του ανωτέρω Κώδικα ορίζεται ότι: «Παραπομπές στον ν.4987/2022 (Α' 206) νοούνται, μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ως παραπομπές στα αντίστοιχα άρθρα που καταγράφονται στον πίνακα κωδικοποιούμενων διατάξεων, ο οποίος αποτελεί το Παράρτημα Β' του παρόντος». Περαιτέρω στο παράρτημα Β' ορίζεται ότι το άρθρο 50 του Ν.4987/2022 κωδικοποιήθηκε στο άρθρο 49 του ΚΦΔ.

Επειδή, με το άρθρο 49 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων (ΕΝ.Φ.Ι.Α.), που οφείλονται από αυτά τα νομικά

πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, όπως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής τους είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισής τους, β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων. Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παρούσας νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των περ. α) και γ) κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Εάν οι φορολογικές οφειλές της παρούσας έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των περ. α) και γ) κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα πρόσωπα της παρούσας...».

Επειδή, με το άρθρο 66 παρ. 29 του Ν.4646/2019, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει με το άρθρο 34 του Ν.5036/2023 ορίζεται ότι: «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν.2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν.2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν.4174/2013, όπως ισχύει, καθώς και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων μετά από άσκηση ανακοπής. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν.4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 δεν επιστρέφονται»

Επειδή, με την εγκύκλιο Ε.2173/2020 της ΑΑΔΕ παρασχέθηκαν οδηγίες για την αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει: «**Α. Εισαγωγικά. 1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του Ν.4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο. Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιοσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις: (α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου, (β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά, (γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ. 1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας... 3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του Ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται (α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις), (β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και (γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις)... 4. Επισημαίνεται, επίσης, ότι οι διατάξεις του άρθρου 50 ΚΦΔ εφαρμόζονται**

αναδρομικά τόσο σε παλαιές υποθέσεις κατόπιν αίτησης, όσο και σε νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές, αυτοδικαίως, μόνο εφόσον συνεπάγονται (μερική ή ολική) απαλλαγή του διοικούντα από την αλληλέγγυα ευθύνη, σύμφωνα με τα ανωτέρω, και όχι για τη θεμελίωση το πρώτον ευθύνης σε πρόσωπα τα οποία με τις προϋσχύουσες διατάξεις (όπως ίσχυαν κατά το χρόνο γένεσης της υποχρέωσης) δεν ήταν αλληλεγγύως υπεύθυνα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα. Επίσης, σημειώνεται ότι σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 50 ΚΦΔ και σύμφωνα με την Ε.2128/2020 εγκύκλιο Διοικητή ΑΑΔΕ, που εκδόθηκε κατόπιν της αριθμ. 498/2020 απόφασης ΣΤΕ, τα ως άνω πρόσωπα μπορούν να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης παράλληλα με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεσή του το νομικό πρόσωπο ή η νομική οντότητα και συνεπώς ενδικοφανή προσφυγή στη ΔΕΔ, κατά τις διατάξεις του άρθρου 63 ΚΦΔ. 5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω: Β. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής 6. Με τη νέα διάταξη έχει περιορισθεί ο κύκλος των οφειλών για τις οποίες πλέον ισχύει η αλληλέγγυα ευθύνη. Ο περιορισμός εφαρμόζεται και αναδρομικά, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παρ. 29 του άρθρου 66 του Ν.4646/2019. Κατά συνέπεια, και εφόσον συντρέχουν και οι λοιπές προϋποθέσεις, από 12-12-2019 ευθύνη θεμελιώνεται μόνο για τις συγκεκριμένες οφειλές, ενώ για οφειλές από οποιαδήποτε άλλη αιτία πλην των ως άνω κατονομαζομένων για νέες υποθέσεις καθώς και για νέες υποθέσεις που αφορούν σε παλαιές οφειλές δεν θεμελιώνεται καν αλληλέγγυα ευθύνη ενώ, για τις παλαιές υποθέσεις οι οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν από τις 12/12/2019 παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στην περίπτωση (γ) της παραγράφου 3 του Κεφαλαίου Α' της παρούσας. 7. Οφειλές για την πληρωμή των οποίων δύναται να θεμελιώνεται (για νέες υποθέσεις και για νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές) ή να διατηρείται (για παλαιές υποθέσεις) αλληλέγγυα ευθύνη από 12-12-2019 και εφεξής είναι μόνο οι οφειλές για: 7.1. Φόρο εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένου του τέλους επιτηδεύματος καθώς σύμφωνα με την αιτιολογική έκθεση του άρθρου 31 Ν.3986/2011 αποτελεί φόρο εισοδήματος (σχετικές αποφάσεις ΣΤΕ 89/2019, 2523/2013 και ΑΠ 828/2020), ... 7.6. τόκους, πρόστιμα, προσauxήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών. Πρόκειται για οφειλές οι οποίες έχουν παρακολουθηματικό χαρακτήρα της κύριας οφειλής από φόρο. Επομένως, όπως προκύπτει από την συνδυαστική ερμηνεία του τελευταίου εδαφίου της περίπτωσης β' της παραγράφου 1, στην έννοια των προστίμων περιλαμβάνονται κάθε είδους πρόστιμα, όπως για παράδειγμα τα πρόστιμα του άρθρου 58 ΚΦΔ, με εξαίρεση τα αυτοτελή πρόστιμα (ενδεικτικά, αυτοτελή είναι τα πρόστιμα των άρθρων 54, 54Ε και 54ΣΤ ΚΦΔ)... 10. Χαρακτηριστικές περιπτώσεις οφειλών για τις οποίες πλέον δεν υφίσταται αλληλέγγυα ευθύνη, είναι περιπτώσεις στις οποίες η οφειλή προέρχεται από Φόρο Συγκέντρωσης Κεφαλαίων ή από βεβαιωμένα πρόστιμα των άρθρων 5 και 8 του Ν.2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του Ν.2238/1994). Για τις οφειλές αυτές θεμελιωνόταν αλληλέγγυα ευθύνη με βάση τις προγενέστερες διατάξεις, πλέον όμως οι οφειλές από ΦΣΚ ή από πρόστιμα για παραβάσεις του πρώην ΚΒΣ δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 50 οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του

N.4646/2019 (Α' 201), όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 31 του Ν.4701/2020 (Α' 128) και ισχύουν από την έναρξη ισχύος του Ν.4646/2019...».

Επειδή, με το άρθρο 84 παρ. 4 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των ν.4174/2013 (Α' 170) και 4987/2022 (Α' 206) εξακολουθούν να ισχύουν».

Επειδή, με το άρθρο 71 παρ. 2 του Ν.4987/2022, ως ίσχυσε μέχρι την κατάργησή του με τον Ν.5104/2024 (19/04/2024), οριζόταν ότι: «Κανονιστικές αποφάσεις ή άλλες διοικητικές πράξεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση διατάξεων του ν.4174/2013 ή του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (Κ.Φ.Δ.), όπως ισχύει μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος Κώδικα, εξακολουθούν να ισχύουν».

Επειδή, με την υπ. αριθ. Α.1082/2021 (ΦΕΚ Β' 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.4174/2013» ορίζεται ότι: «Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής. Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν.4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα. Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας. Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:...

3. Αποδεδειγμένη, με βάση έγγραφα (π.χ. σύμβαση εργασίας, βεβαίωση εταιρείας), αποκλειστική ανάθεση συγκεκριμένων καθηκόντων διοίκησης και εκπροσώπησης (όπως π.χ. διευθυντής μάρκετινγκ, δ/ντής ανθρωπίνου δυναμικού, δ/ντής πληροφορικής, δ/ντής τεχνικών - υποστηρικτικών υπηρεσιών, δ/ντής αποθήκης, δ/ντής πωλήσεων) που δεν άπτονται των φορολογικών υποχρεώσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, εφόσον τα συγκεκριμένα πρόσωπα δεν έχουν αρμοδιότητα αποκλειστικής γενικής εκπροσώπησης και διαχείρισης του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας, σύμφωνα με δημοσιευμένα έγγραφα. 4. Ύπαρξη αμετάκλητης αθωωτικής απόφασης ποινικού δικαστηρίου ή αμετάκλητου απαλλακτικού βουλεύματος ή απόφαση δικαστηρίου βάσει των οποίων διαπιστώνεται ρητά η έλλειψη υπαιτιότητας σχετικά με τη δημιουργία ή τη μη καταβολή της οριζόμενης στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ οφειλής από τον αλληλεγγύως υπόχρεο... 9. Στην περίπτωση κατά την οποία πρόσωπα που αν και φέρουν μία από τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ δεν έχουν πραγματική ανάμειξη στη διοίκηση/διαχείριση των υποθέσεων του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας. Για την περίπτωση αυτή εκτιμώνται συνολικά και λαμβάνονται υπόψη στοιχεία, όπως ενδεικτικά: η έλλειψη αμοιβής προς το πρόσωπο αυτό, η έλλειψη μετοχικής ή εταιρικής σχέσης με το νομικό πρόσωπο ή τη νομική οντότητα, η μη διενέργεια τραπεζικών συναλλαγών η μη διαχείριση τραπεζικών λογαριασμών (βεβαίωση από τις συνεργαζόμενες με την εταιρεία τράπεζες με την οποία αποδεικνύεται ότι δεν υπάρχει δείγμα υπογραφής του προσώπου αυτού, ώστε το πρόσωπο αυτό να μπορεί να υπογράψει για λογαριασμό του νομικού προσώπου), η μη υπογραφή πρακτικών Διοικητικού Συμβουλίου ή

οικονομικών καταστάσεων, σε συνδυασμό με στοιχεία που αποδεικνύουν το πρόσωπο που πραγματικά διαχειρίζεται τις εταιρικές υποθέσεις...».

Επειδή, στο άρθρο 50 Ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε, κωδικοποιήθηκε (με τον Ν.4987/2022) και αντιστοιχίστηκε, βάσει του Παραρτήματος Β' του ΚΦΔ, με το άρθρο 49 του Κώδικα αυτού, η θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στηρίζεται πλέον στην σωρευτική ύπαρξη των τιθέμενων σε αυτό προϋποθέσεων που συνδέονται, αφενός με την ύπαρξη συγκεκριμένων ιδιοτήτων σε σχέση με τη διοίκηση του νομικού προσώπου, δηλαδή η ανωτέρω ευθύνη στηρίζεται στην έννομη σχέση που δημιουργείται ανάμεσα στο νομικό πρόσωπο και στο φυσικό πρόσωπο – διοικητή του, ειδικότερα δε στην παραμέληση των ανατιθέμενων σε αυτόν με την πράξη διορισμού του καθκόντων και στην υποχρέωσή του για εκπλήρωση των φορολογικών υποχρεώσεων του πρώτου και αφετέρου με συγκεκριμένα οριζόμενα σε αυτήν είδη φόρου και στην ύπαρξη υπαιτιότητας του εκπροσώπου, η οποία τεκμαίρεται εκ μόνης της ιδιότητας αυτού ως εκπροσώπου της εταιρίας, δύναται όμως αυτός να ανατρέψει το μαχητό τεκμήριο αποδεικνύοντας την έλλειψή της.

Επειδή, σύμφωνα με τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της μη αναδρομικής εφαρμογής δυσμενέστερης διάταξης, αλλά και σε συνδυασμό με την υπ' αριθ. Ε.2173/30.10.2020 εγκύκλιο του Διοικητή ΑΑΔΕ, οι διατάξεις του άρθρου 49 ΚΦΔ, εφαρμόζονται αναδρομικά σε παλαιές υποθέσεις κατόπιν αίτησης του φορολογούμενου.

Επειδή, δεν υφίσταται πλέον με τις ως άνω διατάξεις αλληλέγγυα ευθύνη, για βεβαιωμένα πρόστιμα του άρθρου 5 του ν.2523/1997 (για τα οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 9 παρ. 4 του ίδιου ως άνω νόμου, εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 115 του ν.2238/1994), καθόσον οι οφειλές από αυτοτελή πρόστιμα δεν περιλαμβάνονται στις κατονομαζόμενες στο άρθρο 49 ΚΦΔ οφειλές, για τις οποίες δύναται να θεμελιωθεί αλληλέγγυα ευθύνη και συνεπώς, πρόσωπα τα οποία βαρύνονται με αυτές δύναται να υπαχθούν στις διατάξεις της παρ. 29 του άρθρου 66 του Ν.4646/2019 (Α' 201).

Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, από την εξέταση των στοιχείων του φακέλου της υπόθεσης και του υποσυστήματος Εσόδων του Τaxis, ως προς την αλληλέγγυα ευθύνη της προσφεύγουσας με την εταιρεία με την επωνυμία «..... Ε.Π.Ε.» – ΑΦΜ, στην οποία η προσφεύγουσα ήταν μοναδική εταίρος, διαχειρίστρια και εκκαθαρίστρια μετά τη λύση της εταιρείας (29/04/2008), προκύπτει ότι:

- Σχετικά με τους ΑΤΒ α) 4215/...../29.10.2013 βασικής οφειλής ποσού 100,00€ πλέον προσαυξήσεων 109,40€, που αφορά πρόστιμο ΚΒΣ μετά από δικαστική απόφαση, β) 4215/...../09.02.2015 βασικής οφειλής ποσού 4.514,96€ πλέον προσαυξήσεων 3.091,16€, που αφορά πρόστιμο ΚΒΣ μετά από δικαστική απόφαση, γ) 4215/...../19.06.2017 βασικής οφειλής ποσού 556.065,00€ πλέον προσαυξήσεων 267.050,22€, που αφορά πρόστιμο ΚΒΣ μετά από δικαστική απόφαση, και δ) 4215/...../19.06.2017 βασικής οφειλής ποσού 270.498,60€ πλέον προσαυξήσεων 129.906,94€ που αφορά πρόστιμο ΚΒΣ μετά από δικαστική απόφαση, **δεν στοιχειοθετείται αλληλέγγυα ευθύνη της**, κατ' άρθρο 49 ΚΦΔ, καθόσον δεν κατονομάζεται πλέον στην παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου ως οφειλή για την πληρωμή της οποίας ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα τα πρόσωπα που ασκούν τη διαχείριση ή διοίκηση ενός νομικού προσώπου.

- Σχετικά με τον ΑΤΒ 4225/...../8.3.2006, βασικής οφειλής ποσού 23.195,26€ πλέον προσαυξήσεων 45.926,61€, που αφορά σε οριστική βεβαίωση (ποσοστού 10% λόγω άσκησης δικαστικής προσφυγής) φόρου εισοδήματος οικ. έτους 1996, στοιχειοθετείται αλληλέγγυα ευθύνη της, καθόσον η οφειλή αυτή προέρχεται από έλεγχο και ανάγεται στο χρόνο της θητείας της ως διαχειρίστριας, προέκυψε δε μετά από καταλογισμό του φόρου.
- Αναφορικά με τον ΑΤΒ 4215/...../21.06.2017, βασικής οφειλής ποσού 208.757,67€ πλέον τόκων 95.245,69€, που αφορά σε βεβαίωση (ποσοστού 90% κατόπιν δικαστικής απόφασης) φόρου εισοδήματος οικ. έτους 1996, στοιχειοθετείται αλληλέγγυα ευθύνη της, καθόσον η οφειλή αυτή προέρχεται από έλεγχο και ανάγεται στο χρόνο της θητείας της ως διαχειρίστριας.

Επειδή, με το άρθρο 77 του ΚΦΔ ορίζεται ότι: «Σε περίπτωση αμφισβήτησης πράξης προσδιορισμού φόρου στο πλαίσιο ενδικοφανούς προσφυγής, ο φορολογούμενος ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο που προβαίνει στην εν λόγω αμφισβήτηση φέρει το βάρος της απόδειξης της πλημμέλειας της πράξης προσδιορισμού του φόρου».

Επειδή, σύμφωνα με τα ερμηνευτικά σχόλια του Θεόδωρου Γ. Ψυχογιού τ. Αντιπροέδρου Ν.Σ.Κ. ως προς την Α.1082/2021 Απόφαση του Διοικητή της ΑΑΔΕ (Άρθρο «Η υπαιτιότητα ως προϋπόθεση της ατομικής ευθύνης και των αλληλεγγύως υπόχρεων κατά το άρθρο 50 ΚΦΔ», www.forin.gr), αναφορικά με την ευθύνη των λεγόμενων παρένθετων προσώπων (κοινώς: «αχυράνθρωποι»), όχι σπάνια, τοποθετούνται εικονικά στο «τιμόνι» του νομικού προσώπου, χωρίς να ασκούν διοικητικά καθήκοντα, τα οποία, εν τοις πράγμασι, ασκούνται από τους (υποκρυπτόμενους) πραγματικούς διοικητές του νομικού προσώπου. Στην προσπάθειά του ο κανονιστικός νομοθέτης να περιορίσει τη ρευστότητα της περίπτωσης αυτής αναφέρει ορισμένες σχέσεις ή ενέργειες, η έλλειψη των οποίων υποτίθεται ότι ενισχύει την άποψη περί μη ουσιαστικής συμμετοχής του «διοικούντος» στη διοίκηση και διαχείριση των εταιρικών υποθέσεων. Όμως, είναι κοινώς γνωστό ότι τα παρένθετα πρόσωπα, που φέρουν μία από τις ιδιότητες που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 Ν.4174/2013, κατά κανόνα, εμφανίζονται εξωτερικά να προβαίνουν στις τυπικές πράξεις διοίκησης/διαχείρισης, που ανάγονται στο πλαίσιο των καθηκόντων τους (έστω και καθ' υπαγόρευση του πραγματικού διοικούντος), άρα η αξίωση του κανονιστικού νομοθέτη για μη διενέργεια τέτοιων πράξεων συρρικνώνει σημαντικά τη δυνατότητα για αναγνώριση της μη υπαιτιότητας αυτών. Πάντως, η έλλειψη εταιρικής ή μετοχικής σχέσης των πιο πάνω προσώπων δεν αποτελεί κρίσιμο στοιχείο για τη στάθμιση της πραγματικής ή μη άσκησης καθηκόντων εκ μέρους τους, δεδομένου ότι ακόμη και πολλοί αληθινοί διοικούντες νομικά πρόσωπα ή νομικές οντότητες (μάνατζερ) δεν έχουν καμία τέτοια σχέση. Άρα, η έλλειψη υπαιτιότητας δεν θα έπρεπε να έχει ως βασικό κριτήριο την ανυπαρξία των πιο πάνω σχέσεων και ενεργειών του παρένθετου (φαινόμενου) διοικούντος, αλλά κυρίως την εκ μέρους του απόδειξη αφενός μεν (α) ότι πραγματικός διοικητής του νομικού προσώπου, που έπαιρνε τις ουσιαστικές διαχειριστικές αποφάσεις, είναι συγκεκριμένο και κατονομαζόμενο τρίτο πρόσωπο, όπως προβλέπει, άλλωστε, η πιο πάνω διάταξη και, επί πλέον, (β) ότι αυτός τελούσε σε καλή πίστη, δηλαδή, ότι η εκ μέρους του εμφάνιση ως δήθεν διοικητή του νομικού προσώπου δεν ήταν καρπός συνεννόησης και συμπαιγνίας με τον υποκρυπτόμενο πραγματικό διοικητή αυτού για την παραπλάνηση των Αρχών (ΣτΕ 3435/2017), καθόσον έχει κριθεί ότι, στην περίπτωση αυτή ο φαινόμενος διοικών δεν μπορεί να θεωρείται αμέτοχος και ανυπαίτιος, ως εκ τούτου, γεννάται εις ολόκληρον ευθύνη αμφοτέρων (ΣτΕ 2622/2013, ΝΣΚ 429/2013). Ασφαλώς δε, το γεγονός

ότι στην Α.1082/2021 Απόφαση παραλείφθηκε η ρητή αναφορά της προαναφερθείσης υπό στοιχ. β' περίπτωσης δεν αναιρεί την εφαρμογή της, αφενός μεν διότι η παράθεση των περιστατικών είναι ενδεικτική και αφετέρου διότι είναι αδιανόητο στην περίπτωση αυτή, όπου η παραπλανητική συμπεριφορά, άρα και η υπαιτιότητα του παρένθετου προσώπου, είναι εξόφθαλμη, να θεωρηθεί αυτό ανυπαίτιο και να απαλλαγεί της αστικής του ευθύνης. Εν προκειμένω, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν ασκούσε πραγματικά διοίκηση στη μονοπρόσωπη εταιρία και χρησιμοποιεί ως αποδεικτικό στοιχείο πληρεξούσιο που υπέγραψε ως διαχειρίστρια της ΕΠΕ σε συμβολαιογράφο με το οποίο παρείχε σε άλλο πρόσωπο δικαιώματα διοίκησης και διαχείρισης, δείχνουν ότι γνώριζε ότι υπήρξε το παρένθετο πρόσωπο προς εξυπηρέτηση και διευκόλυνση του πραγματικού διαχειριστή, που, όπως η ίδια αναφέρει, λόγω των χρεών του δεν είναι δυνατόν να διατηρεί την επιχείρηση στο όνομά του.

Επειδή, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν έχει αλληλέγγυα ευθύνη λόγω μη ύπαρξης υπαιτιότητας στο πρόσωπο της, διότι δεν συμμετείχε στην εν τοις πράγμασι διοίκηση της μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης.

Εντούτοις, η προσφεύγουσα, ενώ δηλώνει παντελώς αμέτοχη στη διοίκηση της εταιρίας, άσκησε είκοσι δύο προσφυγές από το 2004 έως το 2006 και μια ανακοπή το 2014 κατά πράξης ταμειακής βεβαίωσης και αναστολή εκτέλεσης, για τις οποίες εκδόθηκαν η με αριθμό/2019 απόφαση του Η' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης και η με αριθμό/2014 απόφαση του Ε' Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης αντίστοιχα. Η εταιρία στα δικόγραφα εκπροσωπείται νόμιμα από την προσφεύγουσα.

Εξάλλου, όπως η ίδια δηλώνει (σελ.3) στο συνυποβληθέν με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή υπόμνημα εξηγήσεων προς τη Β' Πταισματοδίκη Θεσσαλονίκης, «η εταιρία προσέλαβε εικονικά τον κ. Τσολακίδη Τριαντάφυλλο με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας».

Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ότι κάθε ενέργεια της προσφεύγουσας, απέβλεπε στη συνειδητή εξαπάτηση του Δημοσίου, θέτοντας υπό αμφισβήτηση όλες τις, φαινομενικά νόμιμες, ενέργειες της Ε.Π.Ε..

Επειδή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν έχει αλληλέγγυα ευθύνη λόγω της μη ύπαρξης υπαιτιότητας στο πρόσωπο της, βασιζόμενη στη με αριθμό/2019 ποινική απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, η οποία την αθώνει για τη μη καταβολή των ληξιπρόθεσμων χρεών.

Επειδή, με την υπ' αρ./2019 απόφαση του Β' Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης, η προσφεύγουσα αθώωθηκε για το αδίκημα της μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο, χωρίς ωστόσο, να προκύπτει ρητή κρίση του ποινικού δικαστηρίου για την έλλειψη υπαιτιότητας σε βάρος της.

Συνεπώς, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί έλλειψης αλληλέγγυας ευθύνης λόγω έλλειψης υπαιτιότητας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Α πο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

τη μερική αποδοχή της υπ' αριθ. πρωτ./24.05.2024 ενδικοφανούς προσφυγής της με ΑΦΜ: και συγκεκριμένα την μερική ακύρωση της υπ' αριθ. πρωτ./03.07.2024 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Ε' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

με την παύση της κατ' άρθρο 49 ΚΦΔ αλληλέγγυας ευθύνης της ως προς τα πρόστιμα του ΚΒΣ (ΑΤΒ 4215/...../29.10.2023 ποσού βασικής οφειλής 100,00€, ΑΤΒ 4215/...../09.02.2015 ποσού βασικής οφειλής 4.514,96€, ΑΤΒ 4215/...../19.06.2017 ποσού βασικής οφειλής 556.065,00€ και ΑΤΒ 4215/...../19.06.2017 ποσού βασικής οφειλής 270.498,60€, ήτοι συνολικό ποσό βασικής οφειλής προστίμων ΚΒΣ 831.178,56€ άνευ προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής).

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές αντίγραφο
Η υπάλληλος του Αυτοτελούς
Γραφείου Διοικητικής Υποστήριξης

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΜΕΪΔΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.